

POWIEWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* powiévå się.

Sł stp brak, Cn s.v. powiewam, Linde bez cytatu s.v. powionąć.

Chwiać się od wiatru; vento agitari Cn:

Zwrot: »od wiatru się powiewać«: począł Iesus mówić ku rzéfzám o Iánie/ Coście byli widziéc wyfzli na pufzczå? Trćinęli ktorá się od wiatru powiévå [arundinem a vento quassatam]? MurzNT Luc 7/24, [Matth 11/7].

Synonimy: chwiać się, kołysać się.

Formacje współrdzenne cf WIAĆ.

Cf POWIEWAJĄCY SIĘ

ALKa